

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **ARRbio m.z.s.p.o.**, se sídlem Poděbradova 102, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 4. 2. 2013, č.j. JMK 137582/2012, sp. zn. S-JMK 137582/2012/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Krajského soudu v Brně domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 4. 2. 2013, č.j. JMK 137582/2012, sp. zn. S-JMK 137582/2012/OÚPSŘ.

I. Podstata věci

Rozhodnutím ze dne 4. 2. 2013, č.j. JMK 137582/2012, sp. zn. S-JMK 137582/2012/OÚPSŘ, žalovaný zamítl jako opožděné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání žalobce proti rozhodnutí Obecního úřadu Bílovice nad Svitavou, stavebního úřadu, ze dne 5. 8. 2011, č.j. 446+447/2011/BNS/SÚ, ve věci dělení pozemků v k.ú. Kanice a územního rozhodnutí o umístění stavby „Rodinné domy Kanice s napojením na technickou a dopravní infrastrukturu“.

Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce, který byl účastníkem správního řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, nesplnil objektivní lhůtu k podání odvolání podle § 84 odst. 1 správního řádu. Odvoláním napadené rozhodnutí totiž bylo posledním z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil, doručeno veřejnou vyhláškou dne 22. 8. 2011. Odvolání podané žalobcem až dne 26. 10. 2012 tak bylo podáno po uplynutí jednoleté objektivní lhůty.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Namítá, že se účastenství ve správním řízení domáhal a dokonce se pokusil účastnit jednání konaného „na místě samém“. Byl však vykázán Policií ČR. Má tak za to, že ho správní orgán záměrně opomenul. V takovém případě nelze aplikovat zákonem stanovenou lhůtu.

Navrhuje proto, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil; na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se žalobou nesouhlasí, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobu navrhuje jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, vyšel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), a shledal, že žaloba není důvodná.

Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle § 84 odst. 1 správního řádu osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1 správního řádu.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. 1 As 45/2007, dostupného na www.nssoud.cz, se § 84 správního řádu vztahuje nejen na případy, kdy se účastník sice účastnil celého správního řízení, avšak konečné rozhodnutí mu nebylo doručeno, ale i na případy, kdy potenciální účastník o probíhajícím správním řízení vůbec nevěděl a neparticipoval na něm, a tudíž mu ani konečné rozhodnutí doručeno nebylo.

V daném případě není mezi žalobcem a žalovaným sporu, že se žalobcem nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, byť mu právo být účastníkem územního řízení podle § 85 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), příslušelo.

Ze spisu vyplynulo, že územní rozhodnutí a rozhodnutí o dělení pozemků pak bylo stejným způsobem vyvěšeno od 5. 8. 2011 do 22. 8. 2011. Na žádném z těchto dokumentů žalobce nebyl jakožto účastník správního řízení uveden. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 15. 10. 2012. Žalobce proti němu podal odvolání 26. 10. 2012.

Při jednání dne 22.5.2014 žalobce sdělil, že se již v dubnu 2012 dozvěděl o tom, že územní rozhodnutí a rozhodnutí o dělení pozemků bylo vydáno. S jeho obsahem se pak seznámil 10. 8. 2012 při nahlížení do správního spisu. Doručeno mu však bylo až 15. 10. 2012.

Z uvedeného tedy plyne, že žalobce již v dubnu 2012 měl povědomí o tom, že územní rozhodnutí bylo vydáno. Jak sám uvedl, s tímto rozhodnutím se pak seznámil nejpozději při nahlížení do spisu dne 10. 8. 2012. Pokud pak proti tomuto rozhodnutí podal odvolání až 26. 10. 2012, stalo se tak nejen po uplynutí objektivní lhůty podle § 84 odst. 1 správního řádu (neboť rozhodnutí bylo poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil, oznámeno 22. 8. 2011), tak po uplynutí 30 denní subjektivní lhůty (neboť tu je třeba počítat nikoli ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci

stavebním úřadem doručeno, ale ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o vydání rozhodnutí a o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, tj. od 10. 8. 2012).

Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že je žalobcovo odvolání podáno opožděně. Jestliže Nejvyšší správní soud potvrdil závěr o aplikaci § 84 správního řádu i na účastníka, který o vedení řízení a vydání rozhodnutí vůbec nevěděl, tím spíše je třeba citované ustanovení aplikovat na žalobce, který byl od dubna 2012 s vydáním rozhodnutí obeznámen.

Žalovaný tak nepochybil, pokud žalobcem podané odvolání zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu.

Pokud žalobce tvrdí, že mu bylo správním orgánem bráněno v účasti na „jednání na místě samém“ a správní orgán jej tedy opomenul záměrně, jedná se o skutečnost, která na běh lhůty pro podání odvolání v daném případě nemá žádný vliv.

Stejně tak jsou bez jakéhokoli vlivu na závěr o opožděnosti žalobcova odvolání listiny, kterými soud prováděl k žalobcovu návrhu dokazování.

V. Závěr

Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou. Zároveň nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlížet nad rámec uplatněných žalobních bodů. Vzhledem k tomu žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, kterému však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22.5.2014

David Raus
předseda senátu